Geachte leden van de Commissie Welzijn,

Op 7 januari heb ik een plan voor het realiseren van een multifunctionele accommodatie (MFA) in Nieuw Boekhorst naar de raadsfracties gestuurd. Het is een ambitieus plan, dat aan veel wensen tegemoet wil komen. Dat dit niet één op één uitgevoerd gaat worden realiseer ik me natuurlijk ook. Voor het ideale plaatje zijn de grenzen van wat in het ontwerp bestemmingsplan mogelijk is opgezocht. Als die toch overschreden blijken te zijn is het ontwerp echter moeiteloos aan te passen.

Naast alle positieve reacties die ik heb gekregen zijn er hier en daar ook bedenkingen. Het betreft dan vooral het commerciële gedeelte en de financiële onderbouwing. Voor wat betreft het laatste zijn de geraamde inkomsten voor het commerciële gedeelte wel reëel, maar natuurlijk direct gerelateerd aan het uiteindelijk gerealiseerde verhuurbare oppervlak. De kosten zijn gebaseerd op benchmarkcijfers voor de bouw van een hal. Zoals bekend hebben bouwkosten de neiging uit de band te springen, dus dat is altijd een onzekere factor.

Over mijn plan heb ik onlangs afzonderlijk gesproken met de wethouder Ruimte en de ambtenaar die verantwoordelijk is voor het realiseren van de school en de daarbij behorende sportvoorziening. Uit die gesprekken maakte ik op dat er volgende maand mogelijk al een voorstel ligt met de invulling van het gebied. En dat daarin zeer beperkt rekening gehouden wordt met wensen uit de cultuursector, die dan vooral ingevuld zullen worden door het dubbel gebruik van ruimten.

De wethouder ziet geen rol voor de gemeente om commerciële initiatieven te faciliteren. Zeker niet op de schaal van mijn plan. Er is in het ontwerp bestemmingsplan wel ruimte voor commerciële doeleinden. Per commerciële vestiging is een omvang toegestaan van maximaal 200m2. Zie ‘Notitie toelichting bestemmingsplan NB’, blz. 7 en de ‘Bijlage regels Chw bestemmingsplan Nieuw Boekhorst Voorhout’ Bijlage 2 de Functielijst, blz. 7. Stukken op de agenda van de Commissie Ruimte.

In de ‘Kunst- en Cultuurnota’ van Teylingen wordt heel veel aandacht geschonken aan de welzijnsaspecten van cultuur. Ook culturele verenigingen krijgen ruimschoots de aandacht. Wanneer het echter aankomt op individuele makers van beeldende kunst dan blijft het angstig stil. Kennelijk moet er (zoals in de praktijk vaak gebeurt) eerst een pand gekraakt worden om aan de slag te kunnen en maar hopen dat de situatie achteraf gelegaliseerd wordt (hetgeen gelukkig ook vaak gebeurt). Voordat er van beeldende kunst genoten kan worden, moet het eerst gemaakt worden. Soms is daar atelierruimte van enige omvang voor nodig met een betaalbare huur. Het zou de gemeente sieren als ze een faciliterende rol zou willen spelen.

De krachttrainingsruimte die ik in gedachten heb is vooral bedoeld voor sporters die hun prestaties willen verbeteren of op een verantwoorde manier willen aansterken na een blessure. Daar is in bestaande sportscholen vaak geen gelegenheid voor. In mijn plan is de omvang van deze ruimte zo gekozen dat het mogelijk is volledige teams samen te laten trainen. Gezien de voor mij onverwachte tijdsdruk was er geen gelegenheid om de behoefte daaraan bij verenigingen te peilen. In principe zou het in kleiner verband ook op 200m2 kunnen. Dat levert wel minder huurinkomsten op.

Het lijkt mij een mooi idee om deze twee meestal gescheiden werelden, zo samen te brengen in een MFA. Ik hoop vooral dat mijn zorgen voorbarig blijken te zijn, maar anders bij de Commissie een welwillend oor te vinden. Maar bovenal: vergeet de makers van kunst niet.

Met vriendelijke groet,

xxxxxxx